

минало. Такава слава е имало напримѣръ селото Черкешлий, до самия Сливенъ.¹⁾

Всички тия войводи сж върлували самостоятно, имали сж дружини отъ по 30, 70 и повече юнаци, съ скривалища главно въ Сливенския Балканъ.

Прѣди да пристѣпимъ къмъ имената на Сливенскитѣ войводи прѣзъ Кърджалийската епоха, нека приключимъ страницитѣ на горското хайдутство прѣзъ XVIII-я вѣкъ съ името на прочутия Сливенецъ *Злати войвода*. Слѣдъ него вече, Сливенци, особно отъ първитѣ години на XIX-я вѣкъ, участвуватъ въ *боево организирано* войводство, което е и прѣдговора на масовото революционно движение прѣзъ 1821 год.

Злати войвода.

Той е пр-добрѣ познатъ съ прѣкова *Кокалчоолу* или *Кокарджоолу*. Първото е по-право (бидейки отъ кокаль, *кокалестъ*, въ смисълъ на едръ, силенъ, какъвто дѣйствително е билъ тоя старъ Сливенски хайдутинъ), За него се знае повече, главно поради необикновенния му рѣстъ. *Злати* се е родилъ въ квартала Клуцохоръ, Овчарската махла²⁾ Годишната на раждането му е неизвѣстна, но не е по-рано отъ 1750 и по-късно отъ 1760 г. Дѣтинството му не се помни. Знае се, че е билъ хлѣбаръ и се оженилъ на 17 годишна възраст за една Новоселченка, отъ която ималъ двѣ дѣца.

Началото на хайдутството му лежи въ единъ случаенъ подвигъ. Велнажъ въ зори, когато каралъ магаретата си съ дърва къмъ Сливенъ, по пжтя срѣща „12“ турци, които за

¹⁾ Между старитѣ Черкешлийски войводи личатъ имената на Иванчо, Митю и Жѣлѣзъ войвода. Ср. Димитровъ, *op. cit.*, II, 220 etc.

Много по-старъ отъ всички горѣпоменати войводи е билъ Нану войвода сжщо отъ Сливенско. За него се пѣе, че е убилъ много Каба-Даи отъ Ѹмбокъ и яничари отъ Сливенъ

Имената на още непознати войводи ще се намѣрятъ въ народнитѣ пѣсни, които сж тѣй богато застѣпени отъ хайдушкия епосъ въ Сливенско.

²⁾ Двора, гдѣто се е родилъ, ако и преминалъ отъ тогасъ насамъ презъ рѣцетѣ на нѣколко собстваника, днесъ още е запазенъ. Сега тамъ живѣе Годоръ х. Василевъ. Види се, когато се оженилъ, Кокалчоолу си купилъ дворъ до днешния черковенъ дворъ въ Клуцохоръ, сега метохъ, а по-рано собственостъ на х. Иова Маркова (род. 1794 г † 1900 г). Тукъ посочватъ на закопани пари и „други антики“. Днешния кандилафинъ на черквата е изровилъ подъ огнището на тамощнитѣ стаи човѣшки кости. Около 1840 г. въ Сливенъ е дошелъ единъ старецъ отъ Влашко, вѣроятно роднина на Кокалчоолу, да търси заровеното богатство, но оставя това до като се върне отъ Нова Загора, гдѣто е отишелъ сжщо за „имане“ при Кокалчооо дереси, което дѣйствително намѣрилъ, но билъ убитъ отъ другаритѣ си на самото мѣсто.